

Sygn. akt III C 840/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Irma Lorenc
Protokolant:	sekr. sąd. Anna Gnidzińska

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2018 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

przeciwko A. Ś.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt III C 840/17

UZASADNIENIE

wyroku w postępowaniu uproszczonym

Pozwem złożonym w dniu 17 lutego 2017r. powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. wniosła o zasądzenie od pozwanego A. Ś. kwoty 114, 02 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że strony łączyła umowa o świadczenie usługi dystrybucji energii elektrycznej. Powód wyjaśnił, że wykonał na rzecz pozwanego usługę dodatkową, polegającą na wznowieniu dostarczania energii elektrycznej do wskazanego punktu poboru, za co wystawił fakturę VAT na kwotę 98,58 zł.

W dniu 8 maja 2017r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie, VI Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty orzekając zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany A. Ś. od powyższego orzeczenia wywiódł sprzeciw.

W uzasadnieniu pozwany zaprzeczył twierdzeniom pozwu, podnosząc, iż po rozwiązaniu umowy w dniu 17 grudnia 2014 r. , nigdy nie wystąpił do powoda o ponowne przyłączenie do sieci i ponowy montaż licznika energii elektrycznej.

Postanowieniem z dnia 7 czerwca 2017r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie, VI Wydział Cywilny przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie.

W piśmie procesowym z dnia 17 kwietnia 2018r. powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie. Jednocześnie wyjaśnił, że roszczenie o zapłatę wskazanej w pozwie kwoty wynika z wykonania przez niego w stosunku do pozwanego usługi polegającej na wstrzymaniu, a następnie wznowieniu dostaw energii elektrycznej, na podstawie art. 6b i nast. ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne. Powód podał, iż wyłączenie energii elektrycznej miało miejsce przed złożeniem przez pozwanego wypowiedzenia umowy, tj. w dniu 14 listopada 2014r. , zaś ponowne przywrócenie energii elektrycznej miało miejsce w dniu 22 grudnia 2014r. Powód wskazał, że wysokość dochodzonej kwoty opłaty dodatkowej wynika z zapisów taryfy usług dystrybucji energii elektrycznej obowiązującej w dacie wykonania usługi dodatkowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 maja 2009 r. pomiędzy pozwanym A. Ś. i jego żoną E. Ś., zwanymi Odbiorcą, a (...) Spółką Akcyjną w P. jako Sprzedawcą zawarta została umowa o świadczenie usługi kompleksowej polegającej na sprzedaży energii elektrycznej wraz z usługą dystrybucji energii elektrycznej, na potrzeby działki niezabudowanej położonej w C. nr 1/8.

Zgodnie z treścią § 15 ust. 1 umowy Sprzedawca może wstrzymać świadczenie usługi kompleksowej w przypadku, gdy odbiorca zalega z zapłatą, co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności pomimo uprzedniego powiadomienia na piśmie o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczenia dodatkowego dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności. W treści § 15 ust. 3 zastrzeżono, że sprzedawca jest obowiązany do bezzwłocznego wznowienia świadczenia usługi kompleksowej, jeżeli ustana przyczyny uzasadniające jej wstrzymanie. Wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej może nastąpić w przypadku, gdy (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. otrzyma od Sprzedawcy wnioski o wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej Odbiorcy w związku z przyczyną określoną w §15 ust. 1(§15 ust. 4 lit. c umowy). (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. jest obowiązana do bezzwłocznego wznowienia dostarczania energii elektrycznej, jeżeli ustala przyczyna uzasadniająca jej wstrzymanie (§15 ust. 5 umowy).

Bezsporne, nadto dowód:

- umowa z dnia 7 maja 2009r. k. 23-25.

A. Ś., w piśmie z dnia 17 grudnia 2014 r. skierowanym do (...) Spółki akcyjnej w P., nadanym przesyłką poleconą, oświadczył, iż rezygnuje z dostawy energii elektrycznej i świadczenia usług dystrybucji . Zgodnie z § 11 ust. 1 umowy z dnia 7 maja 2009 r. pozwany był uprawniony rozwiązać umowę z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia.

W kolejnym piśmie z dnia 10 lutego 2015r. pozwany ponownie zwrócił się do spółki (...) z prośbą o rozwiązanie umowy o dostarczanie energii elektrycznej oraz demontaż licznika.

W piśmie z dnia 26 listopada 2015r. skierowanym do Biura (...) ww. Spółki (...) wskazał, iż w związku z przesyłaniem kolejnych opłat za energię elektryczną na potrzeby działki niezabudowanej położonej w C. nr 1/8 przesyła oświadczenie o rezygnacji z dnia 17 grudnia 2014r. i zgłasza rezygnację z dostawy energii elektrycznej .

Dowód:

- pismo z dnia 17.12.2014r. k. 41,

- pismo z dnia 10.02.2015r. k. 42,

- pismo z dnia 26.11.2015r. k. 43,

- potwierdzenia nadania k. 44.

W dniu 29 grudnia 2014 roku powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. wystawiła na rzecz A. Ś. fakturę VAT nr (...) na kwotę 98,58 zł za wznowienie dostawy energii wstrzymanej z winy odbiorcy.

Pismem z dnia 2 grudnia 2015r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 98,58 zł tytułem należności za świadczone usługi dystrybucji energii elektrycznej.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty k. 22,
- faktura VAT k. 22v.

Odlączenie dostawy energii elektrycznej do działki nr (...) w C. zostało zrealizowane w dniu 18 listopada 2014r., a ponownego podłączenia powód dokonał 23 grudnia 2014r.

W taryfie powód ustalił opłatę za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy m.in. za przerwanie i wznowienie dostarczania energii elektrycznej na napięciu nN w wysokości 80,15 zł.

Dowód:

- Taryfa dla usług dystrybucji energii elektrycznej k. 56,
- wydruk k. 57.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie mogło zostać uwzględnione.

Stosownie do art. 6 b) ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (tj. z dnia 23 marca 2018 r. Dz.U. z 2018 r. poz. 755) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, na żądanie sprzedawcy paliw gazowych lub energii wstrzymuje, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności, natomiast w świetle ust. 3 przedsiębiorstwo energetyczne, któremu odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, powiadamia na piśmie odbiorcę paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym o zamiarze wstrzymania dostarczania paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeżeli odbiorca ten nie ureguluje zaległych i bieżących należności w okresie 14 dni od dnia otrzymania tego powiadomienia.

W świetle zaś ust. 5 tego artykułu, przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane niezwłocznie wznowić dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła wstrzymanego z powodów, o których mowa w ust. 1, 2 i 4, jeżeli ustaną przyczyny uzasadniające wstrzymanie ich dostarczania.

Powód nawet nie wyjaśnił w jakich okolicznościach wstrzymano, a następnie wznowiono dostarczanie energii elektrycznej do działki budowlanej należącej do pozwanego, tym bardziej nie naprowadził w tej mierze żadnych dowodów. W oparciu o okoliczności podniesione przez pozwanego na rozprawie można było przyjąć, że prawdopodobnie wstrzymanie dostawy energii nastąpiło z uwagi na to, że pozwany popadł w zwłokę z zapłatą należności za dostarczoną energię. Pozwany wyjaśnił bowiem, że wypowiedział umowę o dostawę energii elektrycznej do tejże działki jeszcze przed 17 grudnia 2014 r., a ponieważ mimo to nadal energię elektryczną dostarczano, zaprzestał regulowania należności za nią. Pozwany wyraził przypuszczenie, iż to jego małżonka, bez jego wiedzy uregulowała zaległości, co w świetle art. 6b ust. 5 Prawa energetycznego uzasadniałoby wznowienie dostaw energii do działki, za którą to usługę powód domagał się zapłaty należności objętej pozwem.

Wskazać należy, iż zgodnie z § 19 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 23 kwietnia 2004 roku w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną (t.j. Dz.U. z 2013 roku, poz. 1200 ze zm.) przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej wykonuje na dodatkowe zlecenie odbiorcy m.in. usługi przerwania i wznowienia dostarczania energii elektrycznej. Zawarte w

taryfie opłaty za usługi, o których mowa w ust. 1, kalkuluje się na podstawie planowanych do poniesienia kosztów realizacji tych usług.

Dla porządku wskazać należy, że pozwany nie przedstawił dowodów na to, iż wypowiedział umowę z dnia 7 maja 2009 r. zawartą z (...) Spółką akcyjną w P. wcześniej, niż w piśmie z dnia 17 grudnia 2014 r., nadanym przesyłką poleconą 18 grudnia 2014 r., toteż należało przyjąć, iż było to jego pierwsze oświadczenie o rozwiązaniu tej umowy, które zgodnie z § 11 ust. 1 tej umowy wywoływało skutek z upływem 30 dni od dnia, w którym dotarło do adresata. Jeżeli nawet uznać, że pismo to doręczono spółce (...) już w dacie jego nadania, to umowa ulegałaby rozwiązaniu 18 stycznia 2015 r. Zapłata zatem zaległych należności za energię elektryczną przed upływem tego terminu, obligowałaby powoda do wznowienia dostaw energii elektrycznej, zgodnie z art. 6b ust. 5 Prawa energetycznego, co w świetle przedstawionego przezeń protokołu miało miejsce 23 grudnia 2014 r.

Wobec jednak braku jakiejkolwiek inicjatywy dowodowej powoda nie można dokonać wiążących ustaleń co do okoliczności wstrzymania, a następnie wznowienia dostaw energii elektrycznej do działki budowlanej pozwanego. Jeżeli przyjąć nawet, iż odbyło się to na podstawie i w ramach regulacji zawartych w art. 6b ust. 2 i 5 Prawa energetycznego, to zważyć należy, iż powód nie wykazał wysokości swego roszczenia. Powód przedstawił wprawdzie wyciąg z Taryfy dla usług dystrybucji energii elektrycznej, jednakże obejmuje on pkt 6 tej taryfy zatytułowany „Usługi wykonane na dodatkowe zlecenie odbiorcy”. Tymczasem w fakturze opiewającej na należność dochodzoną pozwem wskazano „wznowienie dostaw energii elektrycznej wstrzymanych z winy odbiorcy” i przywołano punkt 3.3.21.1. Czym innym jest wykonanie usługi na zlecenie odbiorcy (tego, by taką usługę pozwany zlecił powód nie wykazał), a czym innym wykonanie jej z uwagi na to, iż zaistniały przesłanki ku temu z mocy art. 6b ust. 5 cyt. ustawy. Powód nie dowiódł na jaką kwotę określono w Taryfie opłatę za automatyczne wznowienie dostaw energii elektrycznej, uprzednio wstrzymanych z przyczyn leżących po stronie odbiorcy, a jedynie – ile wynosi opłata za taką usługę wykonaną na zlecenie odbiorcy, której w realiach niniejszej sprawy nie miał podstaw żądać. Zwrócić należy uwagę na to, że wysokość opłaty wskazanej w przedłożonym przez powoda wyciągu z Taryfy różni się od wysokości opłaty naliczonej przez powoda pozwanemu, wprawdzie można przyjąć, że różnica wynika z tego, iż kwota wskazana w fakturze jest kwotą brutto, a w Taryfie – kwotą netto, jednakże i tego powód nie wyjaśnił.

Zgodnie z treścią art. 47 ustawy Prawo energetyczne przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje ustalają taryfy dla paliw gazowych i energii, które podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki oraz proponują okres ich obowiązywania (ust. 1), zaś Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zatwierdza taryfę bądź odmawia jej zatwierdzenia w przypadku stwierdzenia niezgodności taryfy z zasadami i przepisami, o których mowa w art. 44-46 (ust. 2). Obowiązek ustalenia przez powoda taryfy zawierającej opłaty związane z dostarczaniem energii elektrycznej wynika więc z ustawy, która nadto określa warunki, jakie przy ustalaniu tej taryfy należy uwzględnić, w tym dotyczące ochrony interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i stawek opłat, zaś mechanizm chroniący pozycję odbiorców zapewniony jest poprzez uzależnienie stosowania taryfy od jej zatwierdzenia przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Brak możliwości zweryfikowania wysokości opłaty żądanej od pozwanego w oparciu o obowiązującą w spornym okresie Taryfę dla usług dystrybucji świadczonych przez powoda stoi na przeszkodzie stwierdzeniu, iż jego roszczenie jest słuszne co do wysokości.

Z tych przyczyn powództwo oddalono.